

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci žalobcu **Ing. O. B.**, bytom P., zastúpeného **JUDr. J. Š.**, *advokátom so sídlom S.*, proti žalovanému **Katastrálnemu úradu v Bratislave**, so sídlom Pekná cesta 15, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 38/08-BP z 25. júna 2008, a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/75/2008-50 z 15. mája 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 4S/75/2008-50 z 15. mája 2009 **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 38/08-BP zo dňa 25. júna 2008 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Týmto rozhodnutím žalovaný podľa § 69 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov

(ďalej len „správny poriadok“) vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III, č. k. Pd 14/08-7 zo dňa 11. apríla 2008 a zrušil opatrenie Správy katastra pre hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislavu č. Z-3571/06 zo dňa 01. decembra 2006, a to s poukazom na porušenie ustanovenia § 5 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“), ako aj ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich spoluvlastníctvo vecí a postupov spoluvlastníkov, najmä § 137 ods. 1, § 139 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

Rozhodol tak napriek tomu, že dospel k záveru, že argumenty uvedené žalobcom nie sú spôsobilé zvrátiť rozhodnutie a postup správneho orgánu pri rozhodovaní o proteste prokurátora, avšak pri preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu z úradnej povinnosti skúmal aj to, či napadnuté rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti, pričom zistil vady takého charakteru, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť jeho rozhodnutia.

Podľa názoru krajského súdu žalovaný nerozhodol o celom obsahu protestu prokurátora tým, že v napadnutom rozhodnutí sa nezaoberal celým obsahom tohto protestu. Ďalej, v rámci odôvodnenia rozhodnutia sa správny orgán nezaoberal listinou označenou žalobcom ako prehlásenie a dohoda spoluvlastníkov 01.07.1978, a to aj z hľadiska jej formálnych náležitostí.

Krajský súd mal za to, že správny orgán nedostatočne uviedol, ktoré ustanovenia katastrálneho zákona boli v súvislosti so zápisom záznamu porušené, a to ako dôsledok porušenia tých ustanovení OZ, na ktoré v proteste poukazyval prokurátor. Nakoniec uviedol, že správny orgán svoje rozhodnutie nemôže zdôvodňovať v polohe domnienky, pretože takto sám celý jeho obsah spochybňuje čo do jeho jednoznačnosti a presvedčivosti.

V súdnom konaní úspešnému žalobcovi priznal krajský súd právo na náhradu trov konania v sume 236,70 eura podľa § 250k OSP.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie namietajúc, že rozhodnutie č. 38/08-BP zo dňa 25. júna 2008 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.07.2008) nie je rozhodnutím meritórnym, a preto v zmysle ustanovenia § 248 písm. a/ OSP nie je preskúmateľné súdom. Mal za to, že rozhodnutia o proteste prokurátora nepodliehajú preskúmaniu zákonnosti súdmi na základe žalôb, pričom na podporu svojej argumentácie žalovaný pripojil k vyjadreniu k žalobe i rozhodnutie Úradu geodézie a kartografie Slovenskej republiky č. LPO 3758/2006-Va zo dňa 03.08.2006 obsahujúce vyjadrenie prokurátora o nemožnosti preskúmania rozhodnutí správnych orgánov o proteste podľa druhej hlavy OSP

pretože rozhodnutia, ktorými bolo vyhovené, resp. nevyhovené protestu prokurátora (§ 69 správneho poriadku) nie sú rozhodnutiami vo veci samej, ale sú rozhodnutiami predbežnej povahy.

Namietal, že jeho rozhodnutie nemá povahu rozhodnutia o práve alebo povinnosti fyzickej alebo právnickej osoby, resp. neboli týmto rozhodnutím priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, pretože predmetným rozhodnutím žalovaný vyhovel protestu prokurátora a opatrenie správy katastra zrušil, t. j. vo veci záznamu na základe návrhu žalobcu bude opätovne konať správa katastra v zmysle katastrálneho zákona.

K vytýkaným vadám rozhodnutia uviedol, že v konaní evidovanom pod č. Z-3571/06 nepredložil žalovaný listinu potvrdzujúcu vlastnícke právo k nehnuteľnosti, a táto skutočnosť bola dôvodom na vyhovenie predmetnému protestu a zrušenie opatrenia (záznam) správy katastra.

Ku konštatovaniu v rozsudku Krajského súdu v Bratislave, že sa dostatočne nezaoberal celým obsahom protestu prokurátora v prípade aplikácie zákona 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v dome, uviedol to, čo uviedol už v napadnutom rozhodnutí, že použitie ustanovení bytového zákona (zákon č. 182/1993 Z. z.) pri úprave vlastníckych práv vlastníckmi rodinného domu, za účelom usporiadania vlastníckych práv k bytom v rodinnom dome a prislúchajúcim podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu, a to na základe dohody, nie je žiadnym právnym predpisom vylúčené. V tomto smere poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 2M Cdo 3/2004.

Záverom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 4S/75/2008-50 zo dňa 15. mája 2009 zrušil v celom rozsahu a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalobca odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné a že rozhodnutie krajského súdu nemožno považovať za vecne správne.

Predovšetkým Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) zhodne s odôvodnením krajského súdu zdôrazňuje, že predmetom preskúmvacieho konania v danej veci je zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu vydaného na základe vyhovenia protestu prokurátora proti opatreniu správneho orgánu v zmysle § 26 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“).

Inštitút protestu prokurátora ako jeden zo špecifických prostriedkov dozoru prokuratúry slúži predovšetkým na nápravu nezákonných rozhodnutí orgánov verejnej správy - na odstraňovanie právnych pochybení, ktoré vznikli v príslušnom konaní. V rámci tohto dozoru prokuratúra uplatňuje svoju pôsobnosť vo vzťahu k orgánom verejnej správy tým, že podaním protestu prokurátora možno vyvolať preskúvanie rozhodnutia správneho orgánu (ale nie priamo jeho zmenu alebo zrušenie).

K námietke žalovaného, že napadnuté rozhodnutie nepodlieha súdnemu prieskumu z dôvodu uvedeného v ustanovení § 248 písm. a/ OSP Najvyšší súd Slovenskej republiky, taktiež zhodne s krajským súdom uvádza, že jednou z podmienok postupu podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodnutie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“, t. j. preskúmvania zákonnosti rozhodnutia a postupu správnych orgánov je, že návrhom napadnutým rozhodnutím a postupom správneho orgánu došlo k ukráteniu na právach tej fyzickej alebo právnickej osoby, ktorá tento návrh podáva (§ 247 ods. 1 OSP), ako aj že ide o rozhodnutie, ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 OSP). V zmysle ustálenej judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. III. ÚS 43/03, I. ÚS 3/01, I. ÚS 37/95) požiadavka zakotvená v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (podľa ktorého *kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak; z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúvanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.*) tiež nemôže byť závislá od toho, v akom type (druhu) správneho konania (riadneho alebo mimoriadneho) sa rieši spor o právo, ktorý vzhľadom na svoju povahu nemôže byť vylúčený z právomoci súdu.

Z týchto dôvodov súdna prax ustálila, že predmetom preskúmvania súdom môže byť aj právoplatné rozhodnutie správneho orgánu vydané v konaní, ktorým bolo vyhovené protestu prokurátora, keď zrušením rozhodnutia (v danom prípade opatrenia) mohlo dôjsť k zásahu

do práv a právom chránených záujmov žalobcu, nakoľko sa zmenilo jeho právne postavenie vo vzťahu k predmetu pôvodného konania. Predmetom preskúmania súdom v tomto prípade však môžu byť len rozhodnutia vydané v konaní o proteste prokurátora, nie pôvodné rozhodnutia (opatrenia) správneho orgánu, ktoré bolo protestom prokurátora napadnuté; úlohou súdu v takomto preskúmvacom konaní nie je riešiť otázku zákonnosti predchádzajúceho rozhodnutia z hľadiska ich obsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že v zmysle judikatúry a ustálenej súdnej praxe súdnemu preskúmaniu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku „Rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov“ nepodlieha na základe žaloby fyzickej alebo právnickej osoby iba rozhodnutie, ktorým správny orgán nevyhoví protestu prokurátora, nakoľko takéto rozhodnutie nie je rozhodnutím, ktorým sa zakladá, mení alebo zrušuje právo alebo povinnosť fyzickej alebo právnickej osoby ani sa priamo ich práv alebo právom chránených záujmov alebo povinností netýka (pozri bližšie napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci, sp. zn. 4Sž/94/2003 - 12/2005 ZSP).

Keďže predmetom preskúmania súdom v danej veci mohla byť len zákonnosť rozhodnutia, ktorým žalovaný vyhovel protestu prokurátora, a to z hľadiska, či protestu prokurátora malo alebo nemalo byť vyhovené, krajský súd správne skonštatoval, že argumenty uvedené žalobcom nie sú spôsobilé zvrátiť rozhodnutie a postup správneho orgánu pri rozhodovaní o proteste prokurátora.

Pokiaľ však krajský súd vytýka žalovanému vady konania, je odvolanie žalovaného plne dôvodné a podľa názoru najvyššieho súdu ani jedna z týchto vytýkaných väd nemohla v zmysle § 250i ods. 3 OSP ovplyvniť zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia.

Ustanovenie § 250i ods. 3 OSP vyjadruje pravidlo, z ktorého síce vyplýva, že súd preskúmava aj zákonnosť procesného postupu správneho orgánu, avšak prípadná nesúladosť takéhoto postupu sa prejaví v rozhodnutí súdu iba vtedy, ak vady procesného postupu mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia ako takého. Na iné procesné vady ako aj na vady, ktoré nie sú žalobcovi na ujmu, alebo ktoré žalobca sám zavinil, nemôže súd prihliadať.

Dôvodom zrušenia rozhodnutia správneho orgánu by malo preto byť len také porušenie zákona, ktoré má alebo by mohlo mať za následok ujmu na právach účastníkov konania. Rovnako

by sa toto pravidlo malo vzťahovať aj na prípady porušenia procesných predpisov. Aj v týchto prípadoch dôvodom zrušenia rozhodnutia malo by byť len také porušenie zákona, ktoré má alebo by mohlo mať vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia (§ 250j ods. 1 písm. e/ OSP). Rozhodnutie sa nezrušuje ani preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka (k tomu pozri bližšie R 122/2003).

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že žalovaný správne rozhodol, ak protestu prokurátora vyhovel, a preto podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 220 OSP napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že žalobu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 2 a § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 250k ods. 1 OSP, pretože žalobca nemal v konaní úspech a žalovanému v konaní trovy nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. augusta 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková